

другы непосвятени хора, че даже и жены; в) Като не останѣли вече православни священници, и нѣма кой да вѣнчява, то сичкы сѣ длѣжни да живѣють дѣвственно, пакъ оныя, кои-то сѣ вѣнчяни въ Русскѣ-тѣ черковѣ, нѣка ся распрягать; нѣ испослѣ ся дозволило да ся вѣнчява и отъ Русскы-ты священници, кой-то иска; г) Иноци-ти, колко-то прѣминувать отъ Русскѣ-тѣ черковѣ при тѣхъ, пьрвѣ да ся прѣкрѣстятъ, та че тогава само быва да имъ ся почита чинъ-тъ пакъ, и да имъ е простено дя постригвать и другы на иночество, и прѣимѣшественно да могъть да извършвать сичкы черковны службы, макаръ и да нѣмъть на себе священнически санъ; д) Да не ся молятъ Богу за власть-тѣ; нѣ кога-то единъ пакъ отъ тѣхъ гы издалъ на Правителство-то затова, — въ царуваніе-то на Аннѣ Ивановнѣ, тѣ за да избѣгнѣть отъ зло-то, кое-то могло да гы сполѣты, вѣвели въ Богослужевны-ты си книги молбы и за царя, па начинѣли вече отъ тогава да ся молятъ и за власти-ты; е) На кръстове-ты отгорѣ, да не ся туря титла-та І. Н. Ц. І., понеже то было ересь Латинска, ами да ся написва: Царь Славы Іс. Хрис. Сынъ Божій, както ся правяло до врѣмя-то на Никона; ж) Купена-та отъ търга храна, да не ся смѣта за сквернѣ; з) Вынагы да сѣ готови да изгорятъ сами себе си за истиннѣ-тѣ вѣрѣ.

Основатель-тъ на тоя клонъ е нѣкой си побѣгнѣлъ анагностъ Данило Видулинъ, кой-то основалъ на 1695 г. скыть край брѣгове-ты на рѣкѣ Выгѣ, и цѣлы 40 години му былъ настоятель († 1735 год.). Кога-то го правилъ, ималъ за помощникъ, и сподѣлялъ отпослѣ съ него и настоятелство-то, дордѣ умрѣлъ (1736 г.) и Андрей Мышецкый, кой-то былъ отъ рода на Мышецкы-ты князіе, — Новгородскы-ты господари, и дордѣ не былъ станѣлъ още расколникъ, живѣлъ заедно съ бащѣ си и братія-та си Семена и Ивана въ Повѣнцѣ. Подиръ малко врѣмя направили и женскы монастырь, на кой-то станѣла настоятельница Соломонія сестра-та на Мышецкый, па и въ два-та нарядили сичко по монастырскы. Въ тѣхъ ся вѣвели сичкы-ты монастырскы длѣжности (епископъ, канонархъ, пѣвци, келари и д. т.), чело ся утрени, вечерни, часове, всенощны, молебны и сякаквы назыдателны книги и поученія. При това тѣ скоро ся и обогатили отъ сякаквы пожъртвуванія и занимаванія съ земледѣліе, скотовѣдство и търговнѣ, кои-то употреблявали и завѣдили; събрали си и богаты библиотеки, прѣимѣшественно отъ стары книги и рѣкописы; и си отворили училища, за да си прѣгответъ въ тѣхъ искусны пѣвци, иконописци, писари и учителя. Около края на прѣминѣлыя вѣкъ имало до двѣ хыляды душъ мѣшіе и хы-